

Haberler > Yazarlar > Murat Yetkin > Cumhurbaşkanı Erdoğan'a diktatör denilir mi?

Murat Yetkin

Cumhurbaşkanı Erdoğan'a diktatör denilir mi?

6 Kasım 2016

Yazdır Yazı Tipi

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan dün (6 Kasım) Avrupa'dan gelen eleştirilere 'İsterlerse diktatör desinler' cevabını verdi; 'Umurumda değil'.

Benim umurumda ama.

Ben gelişmiş bir demokraside, Anayasa'da yazıldığı üzere laik bir hukuk devletinde yaşamayı ve Cumhurbaşkanına dışarıda diktatör denilmemesini tercih edenlerdenim.

Benim ağırıma gidiyor.

Başka ağırıma giden gelişmeler de var.

- Örneğin, 4 Kasım'da aralarında eş-başkanlar Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ'ın da bulunduğu 9 milletvekilinin tutuklanması ağırıma gitti. Aynı şekilde HDP'lilerin 6 Kasım'da Meclis çalışmalarından çekilmesi de ağırıma gitti. 5 milyon oy almış, 59 sandalye ile Meclis'e üçüncü parti olarak girmiş HDP'nin çareyi kendisini kenara çekmekte görmesi de ağırıma gitti. Demokrasilerde siyasi partilerin silahlı eylemlerle arasına (HDP'nin PKK'ya olduğu gibi) net mesafe koymaması tabii ki eleştiri konusudur. Ama düne kadar –haklı olarak- siyasetin mahkemeler yoluyla dizayn edilmesine karşı olan AK Parti ve MHP'nin bugün bu gelişmelere alkış tutması ciddi bir çelişkidir.

- Örneğin, Cumhuriyet'in 9 yazar ve yöneticisinin 5 Kasım'da tutuklanması ağırıma gidiyor. Aralarında Genel Yayın Yönetmeni Murat Sabuncu ile saygın gazetecilik kuruluşu Uluslararası Basın Enstitüsü (IPI) Yönetim Kurulu üyesi ve Türkiye grubu başkanı Kadri Gürsel de var. Sol Kemalist damarı temsil eden Cumhuriyet'in PKK ve FETÖ suçlamalarına muhatap olmasını anlayamıyorum. Gazetecilerin suç kanıtı olmaksızın tutuklu yargılanmalarını kabul edemiyorum. Son tutuklamalarda, medya platformu sitesi p24'ün rakamlarına göre tutuklu gazeteci, yazar ve medya yöneticisi/sahibi sayısı 142'ye yükseldi.

- Örneğin, 15 Temmuz kanlı darbe girişimi ardından kızgın kalabalıklar tarafından dile getirilen idam cezasının geri getirilmesi talebinin, köpürtülerek siyaset gündemine yerleştirilmesi ağırıma gidiyor, kabullenemiyorum. Başbakan Adnan Menderes, Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu ve Maliye Bakanı Hasan Polatkan'ı 1960 darbesi ardından idam etmiş, 1971 darbesi ardından insan öldürmemiş üç genci Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan'ı 1980 darbesi ardından 50 kişiyi idam etmiş bir milletin çocukları olmanın utancı bize yetmiyor mu? Bugünkü yasalarla kaçınılmaz idamı, müebbet alırdı sizce? İdam edilmeseydi Menderes aflarla siyasete dönemez miydi, Gezmiş Meclis'te yer alamaz mıydı?

- Erdoğan dün basın özgürlüğü, idam cezası, muhalefet milletvekillerinin tutuklanmasına Batıdan gelen eleştirilere cevap olarak "İsterlerse diktatör desinler, umurumda değil" dedi. AK Partililer, bırakın AB'yi, Türkiye'nin kurucusu olduğu Avrupa Konseyi'nden dahi çıkarılma ihtimaline omuz silkiyor. Bu üç konuda da MHP lideri Devlet Bahçeli, Erdoğan ve Başbakan Binali Yıldırım'ın AK Parti'sinin yanında yer aldı. CHP lideri Kılıçdaroğlu, Bahçeli'yi Erdoğan ile gizlice "idam cezası-başkanlık" pazarlığı yapıyor ve Yıldırım'ı Erdoğan'ın etki alanından kurtulup "demokrasiye sahip çıkmaya" çağırıyor. HDP'nin de devreden çıkması, çıkarılmasıyla CHP şu anda AK Parti hükümetine muhalefet sesi yükselten tek odak olarak kalmış görünüyor. Kılıçdaroğlu ise sesini yükseltirken AK Parti tarafından PKK'ya, ya da FETÖ'ye destek olmakla suçlamalarına maruz kalmama baskısı altında.

- Erdoğan ve Yıldırım ise önceliklerini bir an önce başkanlık sistemine geçiş olarak belirlemiş durumdadır. İster 15 Temmuz'daki gibi arkasında yine Fethullah Gülen ve gizli örgütü olsun, ister başkası, bir başka darbe girişimine maruz kalmamanın yolunu, dikensiz bir gül bahçesi kurmakta, yani icra gücünü tek elde toplayıp, denge ve denetleme mekanizmalarını daha da geri plana atan bir başkanlık sistemini bir an önce getirmekte görüyorlar. Kılıçdaroğlu'nun "karşı-darbe" diye kınadığı budur.

- Bu kaotik ortamda dış politikayı tartışmaya pek yer kalmıyor. Oysa bir yandan AB ile köprüleri atma aşamasına yaklaşırken diğer yandan Suriye ve Irak sınırına sürekli askeri yığınak yapıyor hükümet. ABD Genelkurmay Başkanı Rakka'yı IŞİD'den alma harekâtına PKK/PYD ile başladıkları gün apar topar Ankara'ya geliyor, Rusya Genelkurmay Başkanı ile görüşmesinin ertesinde Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar ile görüşmek istiyor. Genelkurmay günde iki defa sahada neler olduğuna dair bilgi veriyor ama büyük resimde, yani masada neler olup bittiğini tartışamıyoruz bile.

Ve bütün bunlar son bir-iki hafta içinde frene basılmayan, vites küçültülmeyen, giderek artan bir süratle meydana geliyor; insana bunun "Neyin acelesi?" olduğunu sordurtuyor.

Ankara'da hükümet çevrelerindeki ruh hali, darbeye, darbe girişimine karşı durmanın, demokrasiye sahip çıkmanın tek ölçüsünün şahsen Erdoğan'ın yanında yer almaya indiriyor.

Oysa Erdoğan'a da, hükümete de, Türkiye'de daha fazla erozyona uğramamasını istediğimiz demokrasiye de en fazla zararı veren işte bu ruh hali, bu indirgemeci, "Benden yana değilsen düşmanımsın" bakışı.

Peki, tam gaz nereye mi gidiyoruz, frensiz, vitessiz?

İleri demokrasiye doğru gitmiyoruz şu anda, en azından bu kadarını söylemek mümkün.

Oysa 15 Temmuz darbe girişimi sonrası herkesin gerekli dersi çıkaracağından, siyasette uzlaşma ruhunun galip geleceğinden ümitlenmiştik, değil mi?

HER YERDE HÜRRIYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş